

J. M. Pedersen: Da vi i sin tid havde loven om støtte til de såkaldte privatbaner til behandling, stemte retsforbundet ikke for forslaget, og derfor finder vi heller ingen grund til nu at stemme for det lovforslag, vi har til behandling her i dag; det drejer sig jo nærmest om en slags forskudsudbetaling af det tilskud, staten skal yde privatbanerne.

Når jeg sagde „de såkaldte“ privatbaner, er det, fordi jeg synes, det er forkert vedblivende at opretholde navnet „privatbaner“. Vi har ingen privatbaner mere, det er nærmest amts- eller kommunale baner. Jeg synes, det var klogere at give dem navneforandring; vi kunne passende kalde dem AKS — amts- og kommunale statsbaner — for det er det, de i realiteten er.

I fremsættelsen oplyste den højtærede trafikminister, at en af årsagerne til, at banerne var ude i vanskeligheder, var den konkurrence, som bliver påført dem af biltransporten. Ja, det er rigtigt, men det er netop også derfor, vi er modstandere af at blive ved med at opretholde disse under-skudsgivende baner; de er ikke tidssvarende. Det er da også i forbrugernes interesse at få varerne transporteret så billigt som muligt, og det er derfor, vi ønsker spørgsmålet taget op til overvejelse. Jeg ser nu, at der tænkes nedsat en kommission, hvad der også har været udtalt ønske om, og vi håber fra mit partis side, at der dér vil blive taget virkelig rationelt fat på problemet. Når det stadigvæk viser sig, at banerne ikke kan være med i konkurrencen, må vi se at få dem afviklet så hurtigt, det kan lade sig gøre, og så lade de billigste transportmidler, nemlig bilerne, overtage transporten. Det er også overfor vognmændene og det bilkørende publikum urimeligt at opretholde disse baner; vognmændene og publikum får stadig deres udgifter sat op i form af højere skatter og nu muligvis også højere told og benzinafgifter. Det er jo et forslag, som ikke alene regeringspartiet har appetit på; vi hørte i radioen i aftes, at også partiet venstres stærke mand, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, har appetit på at forhøje afgifterne på bilerne. Derfor er der nogen fare for, at vi skal længere ad den vej. Men vi vil stadigvæk modarbejde og

kæmpe imod, at alt skal gøres dyrere for forbrugerne, og vi synes, det er meningsløst at blive ved med at straffe dem, som tager initiativ til biltransport, ja, i det hele taget at straffe det private initiativ.

Vi ser også af dagbladene fra i dag, hvilken behandling Linietrafikken, den private færge på Store-Bælt, har været ude for. De afgifter, som denne bilfærges indehaver har måttet betale, er ganske meningsløse. Statsbanerne bliver nu igen alene om overfarten. Det har ellers været i publikums interesse at have denne private færge, og jeg beklager meget den udvikling, der her har fundet sted. Jeg synes, det er en meningsløs behandling, det pågældende private foretagende har fået. Vi må her i dette høje ting til mere at støtte det private initiativ og sørge for at få det fremmet.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg takker de partiers ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg beklager, at ikke retsforbundet kan medvirke, men det er der jo ikke noget at gøre ved.

Man har også ved denne lejlighed rejst spørgsmålet, om det var rigtigt, at jeg, da jeg nedsatte en kommission til at undersøge privatbanernes forhold, ikke tog statsbanernes sidebaner med. Jeg vil gerne dertil svare — på samme måde som jeg vistnok før har gjort det — at den kommission, der skulle undersøge privatbanernes forhold, skulle arbejde meget hurtigt, fordi de fleste privatbaners koncessioner udløber i 1956, og jeg tror ikke på, at det, hvis man fik alt for meget ind i kommissoriet, ville være muligt at få dette arbejde hurtigt færdigt. Jeg har aldrig været modstander af, at man skulle tage hele dette problem om trafikken i Danmark op til en kommissionsbehandling, men jeg mener ikke, det er klogt kun at tale om statsbanernes sidebaner; derimod bør man tage hele problemet, alt, hvad der har med trafik at gøre, op til behandling for ad den vej at finde frem til en mere rationel ordning — for det kan man dårligt sige der er for øjeblikket. Tiden vil jo nok vise, hvor langt man kan komme. Det, der har været afgørende for mig, er, at det udvalg, der blev nedsat, kunne handle hurtigt, således at vi kunne være klar over indstillingen før koncessionernes udløb.